

Energimarknadsrapport olja, gas, kol

Läget på olje-, gas- och kolmarknaderna

Vecka 16–17, 2016

Samuel Ciszuk
Shafagh Elhami
Rebecka Bergström
Alexander Meijer
Analysavdelningen

Kontakt: energimarknadsrapport-oljagaskol@energimyndigheten.se

Vill du prenumerera på våra energimarknadsrapporter? Anmäl dig här:
<http://www.energimyndigheten.se/om-oss/press/prenumerera/prenumerera-pa-ovrigt/>

Sammanfattning

Generellt speglar oljepriserna en marknad kantad av minskande produktionsvolymerna från USA och en ökande efterfrågan. Trots att priserna förväntades sjunka drastiskt efter att mötet i Doha inte ledde till något avtal om frysta produktionsvolymerna, har priserna istället fått en skjuts uppåt under de senaste veckorna. I mitten av vecka 16 sjönk priserna för att sedan stiga något i slutet av veckan. Under vecka 17 steg priserna relativt kraftigt, trots att uppgifter från EIA visade att råoljelagren steg med 2 miljoner fat. Anledningen till prisökningen är bland annat fortsatta rapporter om minskande produktionsvolymerna från USA.

I nyheter i korthet rapporterar vi om att:

- Lugn men ovisshet på oljemarknaderna efter uteblivet produktionsavtal
- Saudiarabien lanserar plan för minskat oljeberoende
- Nederländsk domstol inhiberar rekordartad skiljedom i Yukosmålet

Under vecka 16 steg priset på nederländska gashubben TTF med hela 9,5 procent jämfört med veckan innan. Under senaste veckorna har vädret i Europa varit kallare än vanligt och efterfrågan på gas för uppvärmningsbehov har därför varit högre. Under vecka 17 fortsatte gaspriset på TTF att stiga och under onsdagen stängde ”day ahead”-kontraktet på 14,5 euro per MWh, vilket är den högsta noteringen sedan den 8 januari. Den relativt drastiska prisökningen kan delvis ha varit driven av spekulation. Priset sjönk sedan i slutet av veckan eftersom marknadsfundamenten egentligen inte har ändrats under veckan och temperaturerna ser ut att stiga.

I nyheter i korthet rapporterar vi om att:

- LNG från amerikansk skiffergas når Europa
- Finlands första LNG-terminal under konstruktion
- Saudi Aramco ökar gasproduktionen för att möta ökad elförbrukning till sommaren
- Algeriet planerar att utvinna landets skiffergasreserver

Under vecka 16 steg kolpriserna i Europa till de högsta nivåerna sedan årets första dagar, där nästa månads termin för API 2 efter tisdagens (den 19 april) handel stängde på 47,9 dollar per ton. Priset föll sedan tillbaka efter tisdagen och handlades för omkring 46–46,5 dollar per ton under resten av veckan och under vecka 17.

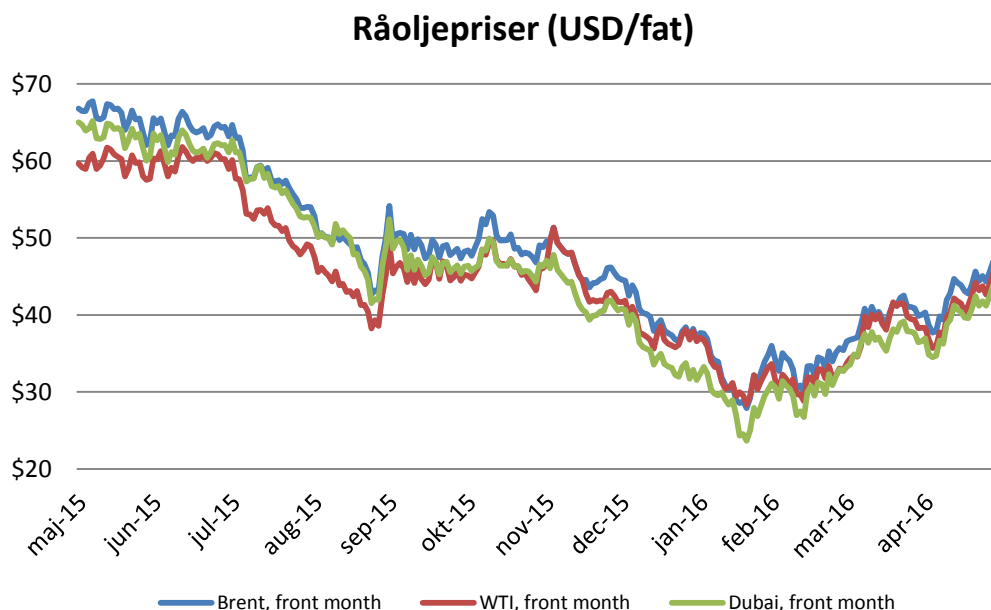
Vecka 17 blev en av de mest volatila för utsläppsriktpriset på två år. Priset toppade under onsdagens handel på nivåer strax över sju euro per ton koldioxid, för att sedan falla tillbaka något under resten av veckan och stängde efter fredagens handel vecka 17 på 6,18 euro per ton koldioxid.

Innehåll

Oljemarknader	4
Nyheter i korthet: Olja	6
Naturgasmarknader	10
Nyheter i korthet: Naturgas	12
Kolmarknader	15
Utsläppsrätter	16

Oljemarknader

Generellt speglar oljepriserna en marknad kantad av minskande produktionsvolym från USA och en ökande efterfrågan. Trots att priserna förväntades sjunka drastiskt efter att mötet i Doha inte ledde till något avtal om frysta produktionsvolym, har priserna istället fått en skjuts uppåt under de senaste veckorna.

Källa: Montel

Som nämndes i föregående marknadsbrev uppskattades det att Kuwaits oljeproduktion sjönk med ungefär två tredjedelar i och med strejken som inleddes söndagen den 17 april. Strejken varade dock inte länge och var över redan efter tre dagar. Enligt statliga oljebolaget Kuwait Oil Co. påverkade strejken inte exportvolymerna över huvudtaget, till följd av stora lagervolymer. I början av vecka 16 rådde också vissa problem med rörledningar i bland annat Nigeria och Irak. Detta tillsammans med situationen i Kuwait lyfte oljepriserna i början av veckan, trots det misslyckade mötet i Doha angående frysning av produktionsvolymerna. Under första delen av veckan fick priserna också kraft uppåt av en svagare amerikansk dollar.

I mitten av vecka 16 sjönk priserna för att sedan stiga något i slutet av veckan. Europeiska centralbankens ordförande Mario Draghi sade under torsdagen att europeiska räntor kommer att fortsatt ligga på den nuvarande låga nivån eller till och med lägre nivåer för en relativt lång period framöver. Detta bidrog till en stärkt dollarkurs gentemot euron. Vidare släppte det amerikanska arbetsdepartementet (Department of Labor) ny statistik som visade att antalet amerikaner som för första gången ansöker om arbetslöshetsersättning är på den lägsta nivån sedan 70-talet.

OPEC:s generalsekreterare Abdallah Salem el Badri uppgav under veckan också att medlemmar i OPEC kan komma att diskutera en frysning av produktionsnivåerna på sitt ordinarie möte i juni igen. Analytiker är dock fortsatt överlag skeptiska till att en sådan överenskommelse kommer ske.

Under vecka 16 rapporterades det också att Kinas import av råolja steg med 21,6 % under mars jämfört med samma månad förra året. Eftersom Kina är en stor konsument av råolja ser många analytiker och handlare till Kinas import som en indikator på den globala efterfrågan på olja. Priserna fick också skjuts uppåt när EIA rapporterade att den amerikanska råoljeproduktionen föll till knappt 9 miljoner fat per dag.

Under vecka 17 steg priserna relativt kraftigt, trots att uppgifter från EIA visade att råoljelagren steg med 2 miljoner fat. Anledningen till prisökningen är bland annat fortsatta rapporter om minskande produktionsvolymerna från USA. Federal Reserves Open Market Committee avslutade också sitt möte under veckan. Indikationen därifrån var att centralbanken fortsatt ser en stark ekonomisk tillväxt i USA, något som ytterligare stärkte priserna, tillsammans med en svagare dollar. Bart Melek, ansvarig för råvarustrategi på den kanadensiska investmentbanken TD Securities, noterade att oljepriserna steg vid samma tidpunkt förra året för att sedan fall kraftigt igen. Hans förväntningar var att det mönstret kommer upprepas i år igen.

I förra veckan släppte Wood Mackenzie en rapport om oljemarknaden, där de menar på att marknaden går en framtid med utbudsbrist till mötes om inte prospekteringen ökar. I rapporten konstateras att marknaden kan se en brist om 4,5 miljoner fat per dag vid 2035. Vidare bedömdes att mer än tio procent av världens oljeproduktion (inklusive kondensat) år 2035 väntas komma från konventionella källor som ännu inte har upptäckts, samt att Afrika, Latinamerika och Nordamerika väntas stå för runt 60 procent av den framtida produktionen.

Nyheter i korthet: Olja

Lugn men ovisshet på oljemarknaderna efter uteblivet produktionsavtal

Marknad/politik: Oljemarknaderna tog emot resultatet från det misslyckade produktionstaksmötet i Doha mellan OPEC och ett flertal andra oljeexportörer den 18:e april med ro under den följande veckan. En tredagarsstrejk i Kuwait, som under mötets efterföljande dagar sänkte landets råoljaproduktion med upp till två tredjedelar, gjorde givetvis sitt. Dock är det fortfarande oklart huruvida Saudiarabien kommer öka sin oljeproduktion ytterligare som svar på Irans återtagande av marknadsandelar och därmed återigen öka oljemarknadens överutbud. Rysslands hot om att öka produktionen, uttalat direkt efter det misslyckade mötet, påverkade marknaderna ringa. Detta eftersom landet inte bedöms ha produktionskapacitet för att väsentligt höja sin oljeproduktion på kort eller medellång. Saudiarabien har däremot den kapaciteten och eftersom landet under förra veckan presenterade sin radikala plan för en diversifierad ekonomi 2030 (se nästa nyhetsartikel), så kan det finnas politiskt intresse inom landets toppskikt för ytterligare en tids ekonomiska motvindar, så att inte reformvilligheten försvagas.

Saudiarabien har dock tagit ett viktigt steg mot en intensifiering av kampen om kinesiska marknadsandelar med främst Ryssland. Under förra veckan började det statliga saudiska oljemonopolet Saudi Aramco sälja spotlaster av olja till kinesiska fristående raffinörer, även kallade tekanneraffinörer (teapot refineries). Förra året tillät Kina för första gången fristående raffinörer att importera olja, då kvarvarande småaktörer, allteftersom sektorn blivit alltmer reglerad, erkänts spela en viktig regional roll inom landet. Längre tillbringade de så kallade tekanneraffinörerna en undanskymd lokal närvaro på den inhemska kinesiska marknaden och raffinera inhemskt producerad råolja i icke-komplexa anläggningar med dålig insyn från kinesiska skatte- och energimyndigheter. Statliga program för att reglera dessa aktörer har dock under de senaste tre åren lett till en ökad konsolidering.

Saudi Aramco har dock varit karaktäristiskt konservativt gentemot de nya möjligheterna att sälja råolja till ”tekannesektorn”, i linje med företagets principiella inställning att endast handla med större aktörer med lång, stabil och transparent kredithistoria. Att bolaget nu överger denna princip i Kina kan ses i bakgrund till Rysslands ökade marknadsandel i landet under 2015 och 2016, tack vare utbyggd exportkapacitet österut. Saudiarabien har traditionellt varit den största råoljaexportören till Kina, men förlorade sin topposition till Ryssland under maj, september, november och december 2015, samt under mars i år.

Även om Saudiarabien inte kommer lyfta råoljaproduktionen ytterligare, har färdigställandet av gasprojekt i landet under de senaste månaderna inneburit en högre gasproduktion och därmed en lägre inhemska användning av råolja för elproduktion (se artikel under *Nyheter i korthet: Naturgas*). Trots att Saudiarabien rör sig mot sommarens spetsefterfrågan på el så kommer detta innebära att landet kan exportera mer av sin råoljaproduktion än tidigare och därmed spä på överutbudet något.

Saudiarabien lanserar plan för minskat oljeberoende

Policy: Den 25 april lanserade Saudiarabien sin plan för ekonomisk reform och minskat oljeberoende under namnet *Saudi Arabia's Vision for 2030*. Planen bygger på tre pelare som ska representera Saudiarabiens unika fördelar; kungadömets roll som hjärtat i den arabiska och den islamiska världen, landets beslutsamhet att bli en global kraft i den finansiella världen samt viljan att skapa en global hubb som sammanbinder Asien, Europa och Afrika. Planen är godkänt av den saudiska regeringen och presenterades av kung Salman men den som har varit mest engagerad i arbetet med planen är prins Mohammed bin Salman, kungens son och nummer två i tronföljden.

Vision 2030 inkluderar att sälja delar av det statliga oljemonopolet Saudi Aramco. En sådan försäljning har tidigare diskuterats men då inte i vilken utsträckning det skulle ske. Nu har prins Mohammed bin Salman meddelat att mindre än fem procent av företaget kommer tillgängliggöras för försäljning. Intäkterna från en sådan försäljning och återstående del av företaget ska enligt planen föras över till en statlig investeringsfond, *the Public Investment Fund*. Därmed skulle fonden, som idag är relativt liten, kunna bli världens högst värderade med mer än två biljoner dollar i tillgångar. I nuläget anses den norska fonden, Statens pensjonsfond, vara den största statliga investeringsfonden med ungefär 850 miljarder dollar i investeringar.

Enligt *Vision 2030* ska intäkterna för icke-olja öka till 50 procent av BNP 2030, jämfört med dagens 16 procent. Det innebär att intäkterna som inte kommer från olja skulle öka från 163 miljarder saudiarabiska rial till en biljon rial till 2030, vilket motsvarar ungefär 267 miljarder dollar.

Att privatisera delar av Saudi Aramco skulle också innebära att företaget öppnas upp för extern granskning, något som tidigare varit mycket svårt då i stort sett allting kring företagets ekonomi och finansiering har varit strikt hemligt. Förhoppningen är att investeringsfonden dels ska göra Saudiarabien till ett finansiellt tongivande land och dels att fonden ska differentiera de saudiska intäkterna till statskassan. I en förinspelad intervju med den statliga tv-kanalen Al Arabiya sa prins Mohammed bin Salman att en detaljerad plan för Saudi Aramcos framtid kommer att lanseras inom sex månader. Vidare sa prinsen i intervjun också att han tror att Saudi Arabien redan till 2020 kan leva utan olja.

Vision 2030 innehåller också förslag till ytterligare privatiseringar av exempelvis flygplatser, utbildning och vård. Enligt planen vill också den saudiska regeringen öka kvinnors deltagande i arbetskraften från 22 procent till 30 procent. Prinsen sade också att kvinnors rättigheter i Saudi Arabien har kommit en bra bit på vägen, men att den återstående biten är väldigt viktig.

Efter att planen offentliggjordes har flera analytiker uttryckt att planen driver kungadömet åt rätt håll, men att tidsplanen förmodligen är för ambitiös. Många har också påpekat att det inte är första gången landet har uttryckt en vilja att minska sitt oljeberoende. Liknande planer har tidigare annonserats men inte fullföljts. Att privatisera stora sektorer såsom utbildning och vård skulle kräva mycket av den saudiska regeringen, något som inte alla analytiker verkar vara

eniga om är möjligt på grund av en ineffektiv och byråkratisk organisation. Förmodligen skulle regeringen också behöva bygga upp ett sekulärt rättssystem för affärsrätt vid sidan om prästerskapets nuvarande nära monopol på lag och rätt, vilket kan rucka på den inrikespolitiska maktbalansen mellan just prästerskap och kungafamilj. Det krävs också att de olika förslag som privatisering av olika delar ger tillräckligt med intäkter för att ersätta intäkterna från olja. Vissa analytiker menar också på att det snarare handlar om sociala och politiska förutsättning än det låga oljepriset, om planen kommer implementeras eller inte.

Nederländsk domstol inhiberar rekordartad skiljedom i Yukosmålet

Marknad/politik/investering: En distriktsdomstol i Haag inhiberade i onsdags ett tidigare skiljedomsutslag som tillerkände tidigare aktieägare i det av ryska staten konfiskerade oljebolaget Yukos 50 miljarder US dollar i skadestånd av Ryssland. Nätverket av tidigare aktieägare har drivit skiljedomsförfaranden och stämningar mot den ryska staten i flertalet jurisdiktioner och försökt få tillstånd frysningar av ryska statliga tillgångar, för att på så sätt framtvunga en slutlig uppgörelse. Ett utslag 2014 tillerkände aktieägarnätverket den största summan någonsin tilldömd i ett skiljedomsförfarande, när Haags Permanenta Skiljedomstol tog deras sida och utkrävde 50 miljarder i skadestånd av ryska staten. Utslaget har bestridits av Ryssland, som bland annat stödjer sig på ett utslag i Europadomstolen från 2011, som inte godtog aktieägarnas argumentation om att Yukos varit föremål för en politisk attack och behandlats annorlunda än andra företag.

Onsdagens utslag, som aktieägarna ämnar överklaga, fokuserade på att Ryssland inte kunde sägas ha ratificerat den europeiska energistadgan (European Energy Charter Treaty), även om de skrivit under och därmed inte kunde tilldömas skadestånd utifrån stadgan. Tim Osborne, talesman för GML som indirekt ägde majoriteten i Yukos innan företagets försattes i konkurs i Ryssland och dess tillgångar konfiskerades, kallade utslaget för ”förvånande” i en kommentar till nyhetsbyrån Platts och tillade att en ”mycket erfaren” panel av domare i skiljedomstolen alltså kommit till rakt motsatt uppfattning. Representanter för aktieägarna har lyckats frysa ryska tillgångar till ett sammanlagt värde av runt en miljard euro i Belgien, Frankrike, Tyskland, Indien och USA, enligt Platts.

Yukos försattes i konkurs i Ryssland 2006 efter att enorma summor i kvarskatt tilldömts bolaget. Problemen hade pågått under flera år och redan 2004 tvingade ryska staten fram en utauktionering av Yukos främsta uppströmsenhet, Yuganskneftegaz, för att täcka en del av olje- och gaskonglomeratets utestående skatteskulder. Resterande delar av företagsgruppen auktionerades av under 2007. Under 2005 dömdes dessutom företagets grundare, Mikhail Khodorkovsky och Alexander Lebedev till mångåriga fängelsestraff. Khodorkovsky hade tidigare gjort sig känd som frispråkig kritiker av ryske presidenten Vladimir Putin. Han har sedan sin frigivning och exil 2014 återupptagit sin regimkritiska roll.

[Nätverket Olja & Gas](#) välkomnar dig till vårt kommande seminarium:

Finns det en framtid för olja och gas i Nordsjön?

Datum: torsdag den 12 maj

Tid: kl. 14:00 – 16:30

Plats: Folkets hus (CCCS), Barnhusgatan 12-14, Stockholm (OBS ny lokal!)

Seminariet är avgiftsfritt.

Olje- och gasproduktionen i Nordsjön har stadigt minskat under 2000-talet. Producenterna kämpar med låga råoljepriser och en svag europeisk efterfråga på gas. Lönsamheten är pressad och oljebolagen reducerar prospektering, investeringar och övriga kostnader. Framtiden är oviss för t.ex. Danmarks största gasfält, Tyra, som förser Sverige med gas sedan 1980-talet. Operatören Maersk har meddelat att fältet kommer att stängas i oktober 2018 om ingen ekonomisk lösning kan nås 2016 beträffande finansiering av nödvändiga investeringar.

Denna utveckling får konsekvenser för den framtida produktionen, för producentländerna Norge, Danmark, Holland och Storbritannien samt för oljebolagen och deras underleverantörer. Även Sverige kan påverkas. Vid seminariet kommer vi att belysa bl.a. följande frågor:

- Börjar vi se slutfasen av Storbritannien, Holland och Danmark som olje- och gasproducenter?
- Vad innebär minskande underhåll och investeringar i danska gasfält för Sverige när det gäller försörjningen av gas?
- Vilka blir konsekvenserna av de lägre råoljepriserna för investeringar och för den framtida produktionen av olja och gas i Nordsjön och i Norges nordliga havsområden?
- Norge har en stor reservbas, men vad krävs för att nya och dyra projekt ska kunna utvecklas på norsk sockel?

Talare:

Søren Juel Hansen – Head of Development, **Energinet.dk**; Danmarks systemoperatör för transmissionsnätet av gas och el

Audun Martinsen - VP Oilfield Service Research, **Rystad Energy AS**; oberoende konsult- och analysföretag inom olja och gas

Bjørn Vidar Lerøen - Energy Advisor, Norsk Olje & Gass; branschorganisationen för den norska olje- och gasindustrin

Moderator:

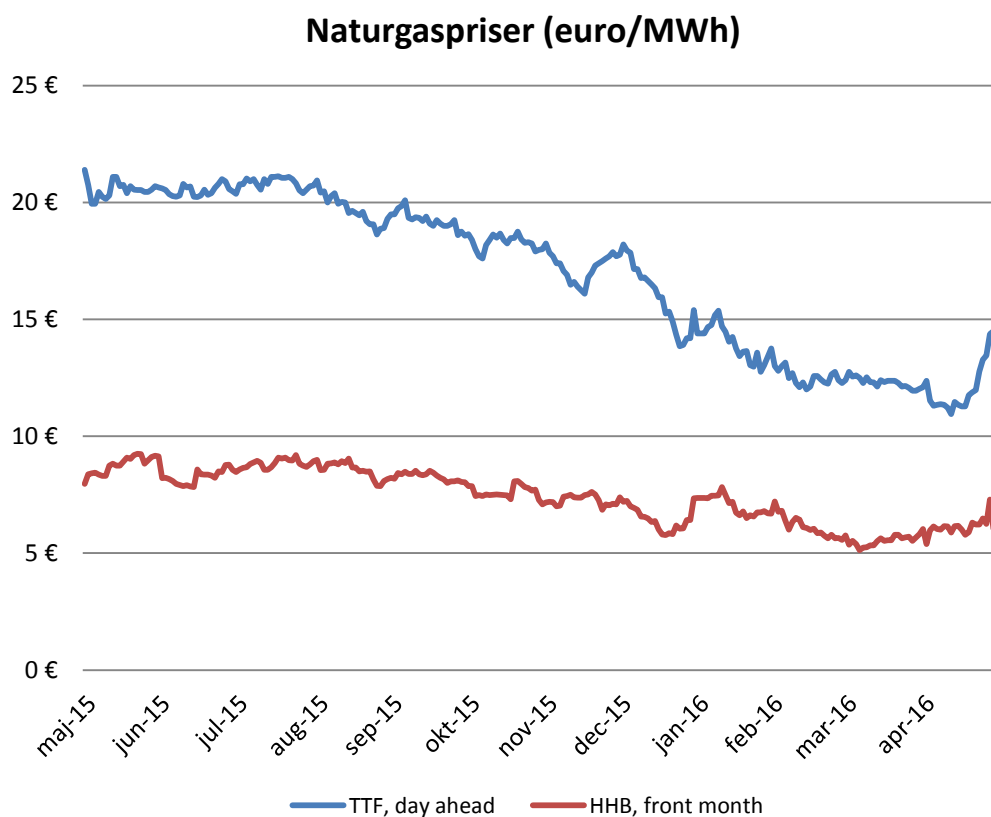
Björn Lindahl - Korrespondent i Norge för Svenska Dagbladet; globala råvarumarknader, olja och gas, shipping som några specialiteter

Naturgasmarknader

Under vecka 16 steg priset på nederländska gashubben TTF med hela 9,5 procent jämfört med veckan innan. Priset på den brittiska hubben NBP steg också något under veckan. Under senaste veckorna har vädret i Europa varit kallare än vanligt och efterfrågan på gas för uppvärmningsbehov har därför varit högre.

Väderprognoserna visar dock att temperaturerna väntas stiga från den här veckan. Som det tidigare rapporterats har det förekommit ett antal produktionsavbrott och planerat underhållsarbete, något som fortfarande pågick under vecka 16. Det planerade underhållsarbetet påverkar dock produktionen i mindre utsträckning än vid samma tidpunkt förra året.

Under vecka 17 fortsatte gaspriset på TTF att stiga och under onsdagen stängde ”day ahead”-kontraktet på 14,5 euro per MWh, vilket är den högsta noteringen sedan den 8 januari. Den relativt drastiska prisökningen kan delvis ha varit driven av spekulation. Priset sjönk sedan i slutet av veckan eftersom marknadsfundamenten egentligen inte har ändrats under veckan och temperaturerna ser ut att stiga.

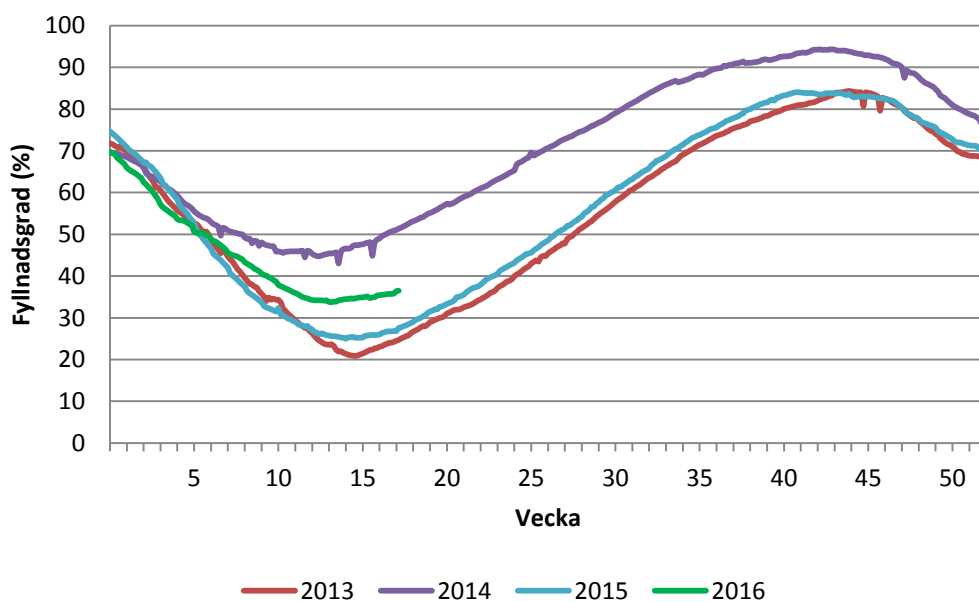
Källa: Montel

Både ryska och norska gasleveranser till Europa är fortsatt starka, liksom leveranserna från Nordafrika. Sedan början av april har gasleveranserna till Italien via Mazara del Vallo på Sicilien ökat med mer än 50 miljoner kubikmeter per dag och uppgår till cirka 65 miljoner kubikmeter per dag. Tillsammans är ryska, norska och nordafrikanska gasleveranser till EU 0,14 miljarder kubikmeter högre per dag jämfört med förra året.

Uttagssäsongen är nu över på kontinenten och de största europeiska hubbarna hade nettoinjektioner om 0,56 miljarder kubikmeter under vecka 16. Injiceringen var lika stor som under vecka 15 och cirka 50 miljoner kubikmeter större jämfört med samma vecka 2015. De totala europeiska lagren är nu 6,24 miljarder kubikmeter högre än vid samma tidpunkt förra året och uppgår till 32 miljarder kubikmeter. Ukraina injicerade cirka 80 miljoner kubikmeter gas i sina lager, vilket är den andra veckan med nettoinjicering för landet. Ukrainas gaslager uppgår nu till omkring 8,15 miljarder kubikmeter, vilket är runt 0,54 miljarder kubikmeter högre jämfört med förra året.

Lagren av LNG steg med 0,29 miljarder kubikmeter jämfört med vecka 15 och uppgick till 3,92 miljarder kubikmeter. Europeiska LNG-lager är därmed 1,39 miljarder kubikmeter lägre än förra årets nivåer, vilket motsvarar en minskning med 26 procent. LNG-importen till Europa uppgick i mars till 2,63 miljarder kubikmeter.

Fyllnadsgrad i europeiska gaslager

Källa: GSE minus strategiska lagervolymer

Nyheter i korthet: Naturgas

LNG från amerikansk skiffergas når Europa

LNG/marknad: Ett tankerfartyg lastat med flytande naturgas (LNG) från USA ankom under vecka 16 till Portugal. Detta var den första lasten LNG baserad på amerikansk skiffergas som når Europa, vilket varit symboliskt laddat och kan ses som en början på en förmodad kommande marknadssituation i Europa där amerikansk LNG väntas konkurrera med de etablerade flödena av gas från rörledning, det vill säga framför allt rysk och norsk gas. Volymerna LNG som levereras till Europa är dock än så länge inte så stora att det får något större genomslag på marknaden, men det har däremot ett symboliskt värde att skiffergas från USA nå kan nå Europa. Större volymer väntas först framåt 2018–2019. Analysfirman Wood McKenzie räknar med att mer än hälften av LNG-exporten från USA kan gå till Europa till 2020.

Fartyget utgick från Chenieres anläggning vid Sabine Pass i Louisiana, varifrån även den första LNG som exporteras från USA skeppades ut tidigare i år. Detta var den sjätte lasten som skeppades ut från anläggningen och Europa blir den tredje kontinenten som tar emot LNG från anläggningen. Lasten köptes av det Portugisiska energibolaget Galp Energia.

Flera europeiska företag uppges ha tecknat långtidskontrakt med Cheniere. Flera av företagen har haft planer på att kunna sälja vidare en del av gasen till de asiatiska marknaderna, men i takt med att den asiatiska efterfrågan har dämpats betydligt samtidigt som Australiens exportkapacitet har byggts ut så ser det istället ut som att Europa, som har en relativt välutbyggd infrastruktur för ändamålet, kommer att bli den sista anhalten för mycket LNG på den globala marknaden. Tidigare kunde de högre priserna på de asiatiska marknaderna motivera att skicka LNG från USA dit trots de högre fraktkostnaderna, men eftersom priserna på LNG de senaste två åren fallit med över 70 procent i Asien ser situationen numera annorlunda ut. Flera marknadsanalytiker tror att den nya marknadssituationen kommer att resultera i ett ”priskrig” mellan leverantörer av rörledd gas mot importörer av LNG för att försvara marknadsandelar i Europa. Säljare av rörledd gas väntas i så fall rikta in sina marknadsstrategier på att sälja så stora volymer som möjligt, snarare än ett vinstmaximerande försäljningspris i det korta perspektivet.

Finlands första LNG-terminal under konstruktion

LNG/infrastruktur: I Björneborg på finska västkusten, byggs landets första terminal för flytande naturgas tillsammans med en anslutande naturgasledning som ska förse lokala industriparken M20 med gas från terminalen. Terminalen byggs av Skangas OY och ska utgöra en logistisk lösning för användare av naturgas som inte har tillgång till gasnätet.

LNG-terminalen ska först och främst förse regionen Satakunta med gas, men förväntas ge service till hela västra Finland. Lagringskapaciteten kommer att ligga

runt 30 000 kubikmeter och gasen kommer att levereras till kunder genom en 12 kilometer lång rörledning eller med tankbilar från hamnen i Tahkoluoto-hamnen. Terminalens gas avser ersätta den mer svaveltunga eldningsoljan och gasolen inom den finska sjöfarten och industrin, där Skangas bedömer att marknadspotentialen för LNG är stor.

Skangas är en finsk försäljare och distributör av LNG för industri, landtransporter och sjöfart. Företaget är ett dotterbolag till Gasum som är statlig transmissionssystemoperatör för det finska gasnätet. Projektet beräknas ha en prislapp på 81 miljoner euro och får stöd på 23 miljoner euro av Finlands arbets- och näringsministerium. Björneborg stad är också involverad i projektet, likaså företagen Prizztech och Gasum som har enats om att samarbeta i värvandet av nya industriella gaskunder. Projektet beräknas bli färdigt under hösten 2016.

Saudi Aramco ökar gasproduktionen för att möta ökad elförbrukning till sommaren

Produktion: Statligt ägda Saudi Aramco startade under förra månaden upp den stora gasanläggningen Wasit i den saudiska kuststaden Jubail, som avser öka gasproduktionen till strax över 300 miljoner kubikmeter per dag, jämfört med 2014 års nivå på cirka 250 miljoner kubikmeter per dag och därmed kunna öka användandet av gas som bränsle till elproduktion. Wasit-anläggningen har en produktionskapacitet på omkring 70 miljoner kubikmeter gas per dag och får sin inmatning från två naturgasfält i Persiska Viken. Wasit är en av Saudi Aramcos största anläggningar för icke-associerad gas och förväntas reducera användningen av olja och diesel för elproduktion. Detta förväntas minska landets inhemska efterfrågetillväxt på olja och öppna upp för möjligheten att exportera mer råolja.

Under de heta sommarmånaderna ökar den inhemska efterfrågan på råolja och oljeprodukter i Saudi Arabien, då elförbrukningen ökar markant som resultat av större användning av luftkonditionering och kylning. Enligt saudisk statistik ökar generellt landets råoljebehov för bränslepåfyllning till kraftverk med 750 000 fat per dag under sommaren, jämfört med januariis nivåer. Landets direkta oljeförbränning har också ökat de senaste åren och efterfrågan från kraft- och avsaltningsanläggningar beräknas öka till cirka 900 000 fat per dag under juni och juli. Den ökade gasproduktionen innebär att sommarens ökade efterfråga på bränsle kan mötas av gas istället för olja. Enligt IEA kan Saudis direkta råoljeförbränning reduceras med upp till 200 000 fat per dag denna sommar till följd av Wasit-anläggningens uppstart.

Vice oljeministern prins Abdulaziz bin Salman beräknar att den inhemska energikonsumtionen i Saudiarabien, som nu står för 38 procent av landets totala olje- och gasproduktion, kommer att öka med 4–5 procent årligen och dubbleras till 2030. Utöver ökad gasproduktion hoppas prinsen att energieffektiviseringsåtgärder ska hjälpa landet spara 1,5 miljoner fat olja per dag genom effektivitetsökningar i landets kraft- och avsaltningsanläggningar.

Algeriet planerar att utvinna landets skiffergasreserver

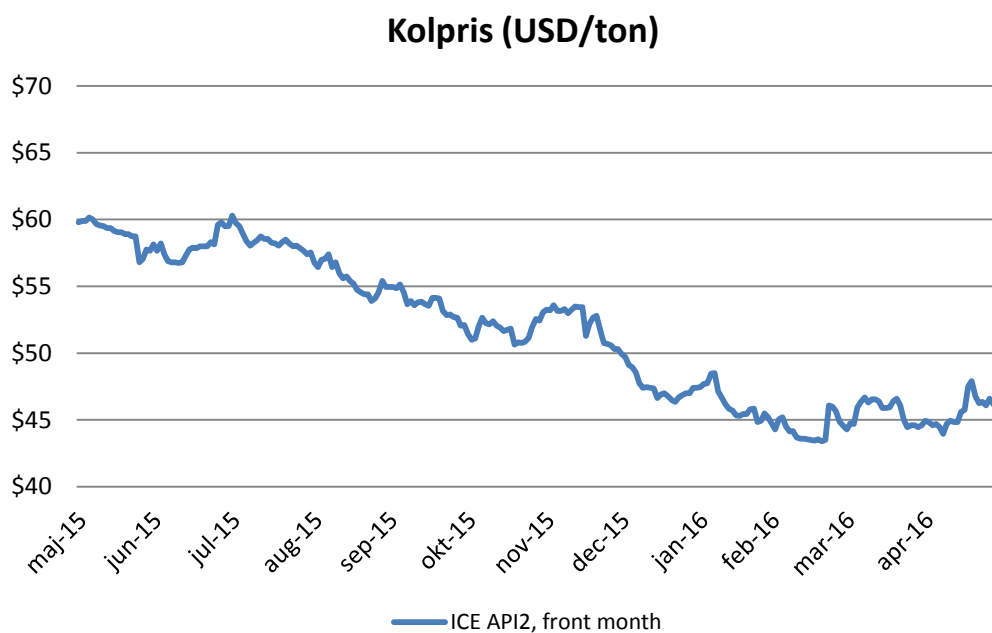
Skiffergas/produktion: Förra veckan besökte Algeriets premiärminister Abdelmalek Sellal Moskva tillsammans med landets oljeminister och representanter från 200 bolag för att delta i ett tvådagars affärsforum. Rysslands energiminister Alexander Novak var också närvarande. Handeln mellan Algeriet och Ryssland uppgår till cirka två miljarder US dollar och fortsätter att växa inom bland annat energiområdet. Algeriet överväger nu att tillsammans med Gazprom utvinna landets stora skiffergasresurser.

Enligt Sellal är Algeriet det landet som har de näst största skiffergasresurserna. Ryssland och Algeriet har tidigare samarbetat inom prospektering men har ännu inte utvunnit några fält tillsammans. Bolagen skrev under en avsiktsförklaring 2006 och sedan 2010 har Gazprom utfört seismiska utforskningar på El Assel-blocket i Algeriet, i ett partnerskap med algeriska Sonatrach. Utöver Gazprom är även de ryska bolagen Rosneft och Stroitransgaz också aktiva i Algeriet.

Algeriet har gasreserver motsvarande 4500 miljarder kubikmeter och har uppgett att man välkomnar utländska bolag till att bistå landet i produktionen av dessa. Samtidigt väcks frågan om utökad produktion och export kommer att löna sig då det finns farhågor om att ökad export av LNG från USA till Europa i framtiden kan hota den algeriska exporten. I och med att den första lasten amerikansk LNG till Europa mottogs förra veckan av Portugal, finns nu en oro i Algeriet över framtida efterfrågan på algerisk gas i länder som Portugal, Spanien och Italien. Portugal importerar främst rörbunden gas från Algeriet via Spanien, motsvarande cirka 70 procent av landets totala gasimport. För Algeriet är Portugal en betydelsefull marknad. Om Italien och Spanien också börjar importera LNG från USA kan Algeriets position på nuvarande exportmarknader hotas. Oron märks redan av då Algeriet hittills i år har dubblat de dagliga volymerna till Italien från 2015 års nivåer.

Kolmarknader

Under vecka 16 steg kolpriserna i Europa till de högsta nivåerna sedan årets första dagar, där nästa månads termin för API 2 efter tisdagens (den 19 april) handel stängde på 47,9 dollar per ton. Framför allt är det stigande oljepriser tillsammans med stärkta valutakurser, för stora producentländers valutor mot dollarn, som har drivit upp kolpriset. Priset föll sedan tillbaka efter tisdagen och handlades för omkring 46–46,5 dollar per ton under resten av veckan och under vecka 17.

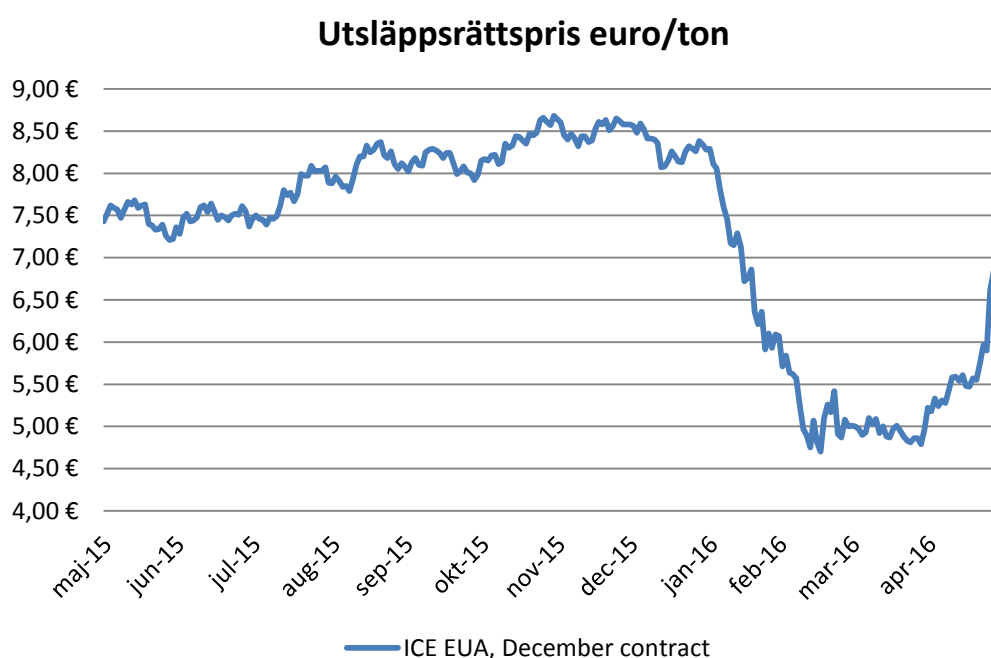

Källa: Montel

Efter en tids förhandlingar om nästa årskontrakt mellan kolproducenter i Australien och kolköpare i Japan kom parterna överrens om ett pris på 61,6 dollar per ton, vilket var något högre än vad många analytiker väntat sig. Priset som förhandlas från mellan dessa parter fungerar som ett referenspris på stillahavsmarknaden.

Utsläppsrätter

Vecka 17 blev en av de mest volatila för utsläppsrättspriset på två år, där prisökningen för decemberkontraktet under tisdagen var den största inom en dag sedan mars 2013. Priset toppade under onsdagens handel på nivåer strax över sju euro per ton koldioxid, för att sedan falla tillbaka något under resten av veckan och stängde efter fredagens handel vecka 17 på 6,18 euro per ton koldioxid. Det är framför allt bränsle- och elprisernas utveckling som har drivit priserna på utsläppsrätter, där marginalerna för kolkraft ökat mer än för gaskraft vilket bidragit till en ökad efterfrågan på utsläppsrätter.

Källa: Montel

Priset har förmodligen även påverkats av politiska förslag som cirkulerat. Frankrike föreslog tidigare i år att införa ett prisgolv för handelssystemet för utsläppsrätter. Arias Cañete, som är ansvarig för klimatåtgärder och energifrågor i EU-kommissionen, sade dock nyligen att det var ”en omöjlig diskussion” att försöka införa ett prisgolv på marknaden för utsläppsrätter. Cañete framhöll istället de planerade åtgärderna om att införa en marknadsstabilitetsreserv som ett sätt att skapa nödvändiga prissignaler utan att ändra den volymbaserade prisbildningsfunktionen. Under förra veckan kom dock uttalande från den franska regeringen om att man är beredd att införa ett eget prisgolv för landets industri, eftersom man anser att marknaden inte fungerar som den ska idag.